

Publicerad 2016-04-07 01:57 av snöskadad

låt mig hoppas

dragkedja över nyckelbenet
obekväm söndagskärlek

din bröstborg - en katedral
på golvet bedjande
vänder mina händer inåt och inåt och inåt
jag ville ha tiden att vårda min tro
men det fanns ingen ro under trasiga fönster

en nästan vacker metafor

sluta skriva om kärleken när du har glas under fötterna
du vet inte längre om det är stjärnstoft eller damm i morgonljuset
väger sorgen mer än blodet?

ledsen för att du inte kan sova längre

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren snöskadad med Poeter.se id #47986 innehar upphovsrätten